

Marijinog posredništva. Njezino posredništvo odnosi se na sve ljude i na sve milosti. Posljedica ovog posredništva jest dakako posebna obveza ljudi, da se utiču presv. Bogorodici. U zadnjem, četvrtom dijelu, govori auktor o kultu Bl. Dj. Marije i o temelju toga kulta, njegovoj naravi, historiji, značenju itd.

Knjiga imade 466 str. Pisana je vrlo lagano, pregledno i jasno. Sve su auktorove tvrdnje dokumentirane jakim teološkim dokazima. Knjiga je prepuna raznovrsnog materijala o preblaž. Djevici Mariji, pak je stoga preporučujemo ne samo bogosloviima nego i dušobrižnicima. **S. B.**

Bartmann, Dr. Bernhard, Professor der Theologie in Paderborn, Grundriß der Dogmatik. 2., neubearbeitete Auflage. (Herders theologische Grundrisse.) gr. 8° (XH u. 262 S.) Freiburg im Breisgau 1931, Herder, 5 M.; in Leinwand 6.40 M.

Ovo djelo poznatog naučnjaka imade svrhu da bude priručnik i pomagalo svima onima, koji su pozvani da narod poučavaju u vjeri. U prvom redu dakako namjenjeno je svećenicima i učiteljima te onima, koji su u službi »Kat. akcije« ili inače svojim položajem zvaní, da druge poučavaju. Djelo je također vrlo podesno da bude priručnik za akademičare, koji su željni znanja katoličkih istina. Djelo se odlikuje kao i sva mnogobrojna auktorova djela bogatstvom sadržaja, ljepotom forme i jasnoćom izlaganja. **S. B.**

Lercher L. S. J. Institutiones theologiae dogmaticae. Vol. I. De vera religione, De Ecclesia Christi, De traditione et Scriptura 8° (X. et 658 S.) Oeniponte 1934, F. Rauch, M. 11.

Prvo izdanje ove knjige izašlo je 1927. Ovaj svezak sadrži fundamentalnu bogoslovlju u tri knjige: 1. De vera religione. Tu je govora o biti i nuždi religije, o biti, mogućnosti, nuždi i spoznatljivosti objave, te o Kristu kao Božjem poslaniku. 2. De Ecclesia Christi: Taj dio govori o osnivanju i uredenju Crkve, o biljezima Crkve, te o njezinoj upravnoj i učiteljskoj vlasti. 3. De traditione et Scriptura. Prva glava govori o opstojnosti tradicije i njezinim kriterijima, a drugi o Sv. Pismu i to o opstojnosti inspiracije, njeznoj biti i njezinom opsegu. U trećoj glavi (Dodatku) govori pisac o činu vjere, gdje nam podaje potpunu analizu ovog čina. Ovaj se svezak kao i ostale knjige auktorove odlikuje preciznošću i jasnoćom, te mirnim ili snažnim i krepkim dokazivanjem.

Auktor je vrlo zgodno i dobro označio formalni predmet fundamentalne dogmatike u opreci prema formalnom objektu specialne dogmatike. On veli: »Objectum formale theologiae fundamentalis est demonstrabilitas historica et philosophica facti divinae revelationis, quum contra objectum formale dogmaticae specialis sit demonstrabilitas veritatis ex verbo Dei revelato« (Str. V.) U nauci o biljegama Crkve kaže auktor: »Nostra quoque aetate tractatio de 4 notis ut perquam utilis retinenda, et in his paginis summatis delineanda est« No biljegi po auktorovu mišljenju sami ne dokazuju, da je rimska Crkva prava. Ta se teza dokazuje iz božanske institucije primata. Po auktorovu mišljenju dokaz za istinitost rimske crkve